

Francoščina - *Mon amour!*

Če vam bo Francoz rekel, da ste »*mon chou*« (moje zelje), to ne pomeni, da imate kakšno čudno glavo ali kaj podobnega, ampak je preprosto to ljubkovalni izraz, s katerim si zaljubljeni ali zakonci izkazujejo pozornost.

»*Ma puce*« (moja bolha) je ljubkovalni izraz za otroke, pa tudi dekleta. Če boste slišali, da je nekaj »*pas mal*« (ni slabo), to pravzaprav pomeni, da je zelo dobro. Kadar joka, recimo, otrok, pazite na izgovorjavo »*(il) pleure*«, kajti če končnega R ne boste izgovorili, se bo slišalo, kot da otrok »dežuje«. No, včasih je to celo res! In legendarni stavek »*Je pense donc je suis*« (Mislim torej sem!) je poznan prav gotovo vsem.

Vsi poznamo čokoladice MERCI, pa vemo za ali celo imamo avtomobil Renault. Tudi Peugeot in Citroen dobro poznamo pri nas. Pred epidemijo smo se veliko vozili z *airbusi* in po večjih mestih v tujini celo z *metroji*.

Kot vsi jeziki tudi francoščina izraža pogled na svet, neko realnost naroda in tistih, ki ta jezik govorijo, saj jezik živi z uporabo. Tako se tudi spreminja in ohranja. Znani stavek: *Je ne suis pas d'accord avec ce que vous dites, mais je me batterai jusqu'au bout pour que vous ayez le droit de le dire!*, (Ne strinjam se s tem, kar pravite, vendar bom do konca branil vašo pravico, da to poveste.), ki ga pripisujejo Voltairu, veliko pove, kako zelo pomembna je svoboda govora za Francoze. Žal je januarja 2015 ta svoboda govora izzvala tudi morilski pohod na uredništvo satiričnega časopisa *Charlie hebdo*, jeseni 2020 pa je stala »glave«, in to dobesedno, francoskega učitelja v srednji šoli.

Francoščina je bila dolga stoletja jezik diplomatov, noblese, poštnih storitev, intelektualcev in je predstavljala napredek, svobodo in enakost. Moto Francije »svoboda, enakost, bratstvo« je bilo najprej geslo francoske revolucije leta 1789, Deklaracija o človekovih pravicah je bila sprejeta v Parizu 10. decembra 1948, in še bi lahko naštevati.

Zakaj se danes učiti francosko? Možnih odgovorov je veliko, vsak mora poiskati svojega, pravega. In če ni drugega razloga, pa zato, da bomo lažje razumeli francoske šansone in brali Malega princa v izvorniku. Pa znali naročiti kavo, rogljičke, polže in kozarec vina. Pa uspeli kupiti vstopnico za številne galerije in muzeje – ko bodo seveda odprti. Pa ... Uh, šele sedaj se zavemo, kako prikrajšani smo v tem trenutku zaradi epidemije. In ker že moramo bolj ali manj ostajati doma, izkoristimo čas za učenje jezika – zakaj pa ne kar francoskega? Da bomo potem lahko uresničili vse zgoraj naštetu, ko bo konec »*confinement*« (zaprtja) in bo nastopilo obdobje »*déconfinement*«!

Tanja Ostrman Renault,
predavateljica francoščine v DOBINEM jezikovnem centru